

DANIŞTAY BAŞKANLIĞINA

Yürütmenin Durdurulması İstemlidir.

Duruşma İstemlidir.

DAVACI _____ : Türkiye Barolar Birliği Başkanlığı

Oğuzlar Mah. Barış Manço Cad. Av. Özdemir Özok Sokak No: 8 Balgat Ankara

VEKİLLERİ _____ :

DAVALI _____ : Orman Genel Müdürlüğü - Ankara

KONU _____ : Davalı idare tarafından hazırlanıp 28.05.2022 tarih 31849 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren “**ORMAN PARKLARI YÖNETMELİĞİ**”nin

- 1- Yönetmeliğin adında bulunan “Orman Parkları..” ibareli kısmı,
- 2- 3/1-e-1-i-, 4., 5., 6., 7., 8.,9., 10., 11., 12., 13.,14., 15., 16.,17.,18.,geçici 1., geçici 2., geçici 3. ve geçici 4. maddelerinde geçen “orman parkları” ibarelerinin,
- 3- 5. maddesinin 2. fıkrası ile düzenlenen “.....işletmecisine yaptırılır” ibaresi, 3. fıkrası ile düzenlenen “.....revize edilmesinde onay işlemi bölge müdürlüklerince gerçekleştirilir.” İbaresini ve 5. fıkrasının,
- 4- 6. maddesinin 5. fıkrasının,
- 5- 8. maddesinin 2. fıkrasında belirtilen “...başka maksatlara tahsis edilebilir” ibaresinin,
- 6- 11. maddesinin 2. fıkrasının 3. cümlesinde geçen “...şartnameye ve sözleşmeye aykırı bir durumla karşılaşılması halinde...” ibareli kısmının,
- 7- 18. maddesinin,
- 8- Geçici 2. maddesinin,
- 9- Geçici 3. maddesinin,
- 10- Geçici 5. maddesinde geçen “..orman parkı....” ibaresinin

iptali ile yargılama sonuçlanıp hüküm kesinleşinceye kadar **yürütmenin durdurulmasına** karar verilmesi ile **2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanununun 8. ve EK-5. maddelerinin mevcut dava dilekçesinin sonuç kısmında belirtilen hükümlerinin iptalleri için Anayasa Mahkemesine başvurulması** istemidir.

DAVA KONUSU İŞLEMİN RESMİ GAZETE

YAYIM TARİHİ : 28.05.2022 (dava açma süresinin son günü adli tatile denk geldiğinden 2577 sayılı yasanın 8. maddesi mucibince mevcut dava yasal süresi içinde açılmıştır)

I- TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİNİN DAVA AÇMA HAK VE YETKİSİ:

Öncelikle davacı vekili olarak ve yetki belgesinde adı geçen ... UYAP'a vekil kaydının yapılmasını talep ederiz.

- 1- 1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun 109. maddesinin 1. fıkrasına göre bütün baroların katılmasıyla oluşan; tüzel kişiliğe sahip kamu kurumu niteliğinde bir meslek kuruluşudur. (m. 109/2) Birliğe, 10.5.2001 günlü, 24398 sayılı Resmi Gazete 'de yayımlanarak yürürlüğe giren 4667 sayılı Kanun ile 1136 sayılı Kanunun 110/7 fıkrasında yapılan değişiklik uyarınca hukukun üstünlüğünü ve insan haklarını savunmak ve korumak, bu kavramlara işlerlik kazandırmak görevi verilmiştir.
- 2- 1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun yukarıda açıklanan maddelerinde yapılan yine yukarıda açıklanan 2001 tarihli yasal değişiklikten sonra, Birliğe, tıpkı Kanunun 76. Maddesinde kendisini oluşturan barolarda olduğu gibi mesleki bir örgüt (birlik) olmanın ötesinde, hukukun üstünlüğünü, insan haklarını savunmak ve korumak gibi bir işlev yüklenmesi nedeniyle, diğer meslek örgütlerinden farklı bir konuma sahip olduğu açıktır.
- 3- Baroların ve TBB'nin dava ehliyeti ile ilgili 2004 senesinde verilen İDDK'ndan sonra daraltıcı bir yorumla dava ehliyetinin bulunmadığı yönünde kararlar da verebildiği görülmektedir. Oysa, Danıştay kararları ışığında konuya bakıldığında; Avukatlık Kanununda yapılan değişiklikten sonra açılan davalarda dava açma ehliyetinin bulunup bulunmadığı saptanırken, iptal davasının genel amacının yanı sıra dava konusu idari işlemin, hukukun üstünlüğünü, hukuk devleti ilkesini, genel kamu yararı, Anayasa ile koruma altına alınan eşitlik, kişinin dokunulmazlığı, özel hayatın gizliliği, kanunsuz suç ve ceza olamayacağı gibi temel insan haklarını ihlal edip etmediğine ve yargı kararlarının uygulanması veya geçersiz kılınması gibi hukuk devleti ilkesini zedeleyen bir durumun olayda söz konusu olup olmadığına bakılarak, menfaatin ilgisinin olaya özgü, ancak daha geniş yorumlandığı görülmektedir.

- 4- Türkiye Barolar Birliği, kurulduğu günden bu yana yasaların bir meslek kuruluşu olarak kendisine yüklediği görevlerinin yanında, toplumun hukuki sorunlarıyla ilgili görüş ve önerileriyle de Türk hukuk sisteminin gelişmesine katkı sağlamış olup, sağlamaya da devam edecektir. 1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun "Birliğin görevleri" başlıklı 110. maddesinin 17. bendinde bütün baroların katılımı ile oluşan kamu kurumu niteliğinde bir meslek kuruluşu olan Türkiye Barolar Birliğine "Hukukun üstünlüğünü ve insan haklarını savunmak ve korumak, bu kavramlara işlerlik kazandırmak" görevi verilmiş olup, aşağıda açıklanan nedenler uyarınca iptal davasına konu ettiğimiz "**ORMAN PARKLARI YÖNETMELİĞİ**"in uygulanması halinde çok kısa vadede orman alanlarının işletmelere verilmesi ve yoğun şekilde kullanıma açılması ile Anayasa'nın ormanların korunması hükümlerinin ihlal edileceği, bu düzenlemenin çevresel zararlar doğuracağı; kanun koyucunun müvekkil Türkiye Barolar Birliğine verdiği görev ve yetki uyarınca, müvekkil Birliğin dava açma hak ve yetkisi bulunmaktadır.
- 5- Anayasanın 169. maddesinde açık olarak "Devlet, ormanların korunması ve sahalarının genişletilmesi için gerekli kanunları koyar ve tedbirleri alır.Bütün ormanların gözetimi Devlete aittir" amir hükmüne yer verilmiş bulunmaktadır. Kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşu olan Türkiye Barolar Birliğinin bu anlamda kamu kurumu niteliğine meslek üst kuruluşu niteliğinden kaynaklı olarak orman alanlarını ilgilendiren düzenleyici işleme karşı dava açma hak ve ehliyetinin olduğu kuşkusuzdur.
- 6- Dava konusu düzenleyici işlem orman alanlarına ilişkin olup biyolojik çeşitlilik ile bu çeşitliliği barındıran ekosistemin korunması esaslarını, Biyolojik çeşitliliği koruma ve kullanım esaslarını da yakından ilgilendirmektedir. Çevre Kanununun 9. Maddesinde sözü edilen "ilgili diğer kuruluşlar" ifadesinin Türkiye Barolar Birliğini kapsayacağı açıktır. Biyolojik çeşitliliği koruma ve kullanım esaslarını düzenleyen dava konusu düzenleme hukuki bir metin olup bu metnin üst norm olan Kanunun, Uluslararası Sözleşmeler ve Anayasa hükümlerine uygun olup olmadığına ilişkin görüş verilmesi ve bu konularda menfaat ilgilisi kurulacak özel kanunun da "Hukukun üstünlüğünü savunmak ve korumak" görevi verilen Türkiye Barolar Birliği'dir.
- 7- Danıştay Altıncı Dairesinin son dönem kararlarında da genel düzenleyici işlemlerde Baroların menfaat ilgisinin varlığı kabul edilmektedir. Örneğin, 25/01/2017 tarihli, 29959 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 05/01/2017 tarihli, 99 sayılı "Doğal Sit

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığı

Sayı: E-41870694-641.04-
27300

Ankara 02/09 / 2022

Alanları Koruma ve Kullanma Koşulları İlke Kararı'nın, iptali için Türkiye Barolar Birliği'nce açılan davada, Danıştay 6. Dairesince Türkiye Barolar Birliğinin subjektif dava ehliyetinin varlığı kabul edilerek esasa girilerek dava konusu düzenleme ile ilgili iptal kararı verilmiştir. **(Danıştay 6. Daire 2019/2482 E., 2019/10942 K)**

- 8- 25.11.2014 tarihli Çevresel Etki Değerlendirmesi Yönetmeliği ile ilgili Türkiye Barolar Birliği'nin de davacı olduğu davada, Bir kısım maddeler yönünden davanın reddi, bir kısım maddeler yönünden karar verilmesine yer olmadığı yönünde verilen Danıştay 14. Dairesinin 18/04/2018 tarih ve E:2015/592, K:2018/2871 sayılı kararının Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu'nun 04/02/2019 tarih ve E:2018/2679, K:2019/361 sayılı kararıyla, bir kısım maddelerin iptaline yönelik hüküm fıkrası bozulmuş, diğer maddeler yönünden ise verilen kararın onandığı görülerek, kısmen bozma kararına uyulmak suretiyle yeniden yapılan yargılama sonucunda Danıştay 6. Dairesince 25/12/2019 tarihinde Baroların dava ehliyeti olduğuna dair kararlar dava esastan görülmüş ve esas hakkında karar verilmiştir. (2019/20427 E. 2019/15143 K.)
- 9- Bundan başka 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2. maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde iptal davalarının; idarî işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden iptalleri için menfaatleri ihlâl edilenler tarafından açılabileceği hükme bağlanmış olup aşağıda alıntılanan kararda menfaat kavramı, idarenin hukuka uygunluğunun sağlanması bağlamında yorumlanmaktadır: *"2577 sayılı İdari Yargılama usulü Kanununun 2/1-a maddesinde, iptal davasının subjektif ehliyet koşulu 'menfaat ihlali' olarak yer almışken, bu koşul 4001 sayılı Yasayla; çevre, tarihi ve kültürel değerlerin korunması ve imar uygulamaları gibi kamu yararını yakından ilgilendiren hususlar hariç olmak üzere 'kişisel hak ihlali' olarak değiştirilmiş; ancak 2577 sayılı Yasanın 4001 sayılı Yasayla değişik 2/1-a maddesi Anayasa Mahkemesinin 21.09.1995 günlü, E: 1995/27, K: 1995/47 sayılı kararıyla iptal edilmiştir. Anayasa Mahkemesinin, yukarıda belirtilen iptal kararından sonra bu konuda yeni bir düzenleme yapılmamakla birlikte; iptal davasının içtihat ve doktrinde belirlenen hukuki nitelikleri göz önüne alındığında, idare hukuku alanında tek taraflı irade açıklamasıyla kesin ve yürütülmesi zorunlu nitelikte tesis edilen idari işlemlerin, bu idari işlemlerle kişisel, meşru ve güncel bir menfaat ilgisi olanlar tarafından iptal davasına konu edilebileceğinin kabulü zorunludur. Taraf ilişkisinin kurulması için gerekli olan kişisel, meşru ve güncel bir menfaat alakasının varlığı, davanın niteliğine ve özelliğine göre idari*

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığı

Sayı: E-41870694-641.04-
27300

Ankara 02/09 / 2022

*yargı yerlerince belirlenmekte, davacının idari işleme ciddi ve makul, maddi ve manevi bir ilişkisinin bulunduğu anlaşılmaması, dava açma ehliyeti için yeterli sayılmaktadır. **Ayrıca, iptal davaları ile idari işlemlerin hukuka uygun olup olmadığının saptanmasına, hukukun üstünlüğünün sağlanmasına, böylece de idarenin hukuka bağlılığının belirlenmesine, sonuçta hukuk devleti ilkesinin gerçekleştirilebilmesine olanak sağlandığından bu davalarda menfaat ilişkisinin bu amaç doğrultusunda yorumlanması gerekmektedir.*** (Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunun 26.05.2000 tarih E.1999/390, K.2000/761 sayılı kararı)

II- MEVZUAT VE HUKUKİ NEDENLER:

- 10-**Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın** "Ormanların korunması ve geliştirilmesi" başlıklı 169. maddesinde "Devlet, ormanların korunması ve sahalarının genişletilmesi için gerekli kanunları koyar ve tedbirleri alır.Bütün ormanların gözetimi Devlete aittir...Devlet ormanlarının mülkiyeti devrolunamaz. Devlet ormanları kanuna göre, Devletçe yönetilir ve işletilir....Ormanlara zarar verebilecek hiçbir faaliyet ve eyleme müsaade edilemez." _amir hükmüne yer verilmiştir.
- 11- Orman Genel Müdürlüğü Teşkilat Ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanun'un 2. maddesinde Genel Müdürlüğün görevleri arasında "Orman kaynaklarını; ekolojik, ekonomik ve sosyo-kültürel faydalarını dikkate alarak, bitki ve hayvan varlığı ile birlikte, ekosistem bütünlüğü içinde idare etmek, katılımcı ve çok amaçlı şekilde planlamak, usulsüz müdahalelere, tabii afetlere, yangınlara karşı korumak, muhtelif zararlıları ile mücadele etmek ve ettirmek, ormancılık karantina hizmetlerini yürütmek, geliştirmek, orman alanlarını ve ormanlara ilişkin hizmetleri artırmak, ormanları imar ve ıslah etmek, silvikültürel bakımını ve gençleştirilmesini sağlamak, ...c) Orman ürün ve hizmetlerinin sürekliliğini güvence altına alarak ormanları teknik, sosyo-kültürel, ekolojik ve ekonomik icaplara göre işletmek, orman ürünlerinin üretim, taşıma, depolama iş ve işlemlerini yapmak ve yaptırmak, bu ürünleri yurt içinde ve yurt dışında pazarlamak, ç) **Mesire yerleri**, kent ormanları, araştırma ormanları, ağaç parkı (arboretum) sahaları, orman içi biyoçeşitlilik koruma alanları, model orman, muhafaza ormanı alanlarının ayrılması, korunması, işletilmesini ve işlettirilmesini sağlamak,... g) Orman ekosistemlerinin sunduğu ürün ve hizmetlerden azami seviyede istifade

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığı

Sayı: E-41870694-641.04-
27300

Ankara 02/09 / 2022

edilmesini sağlamak üzere döner sermaye işletmeleri ve gerekli diğer birimleri kurmak ve işletmek, gerektiğinde kapatmak, her türlü malzeme, arsa, arazi, bina, tesis, tesisat satın almak veya kiralamak, gerektiğinde takas yapmak; bunların bakım ve onarımlarını yapmak, yaptırmak, hizmetlerin gerektirdiği makineler ile hizmet vasıtalarını sağlamak, bakım ve revizyonlarını yapmak, yaptırmak, ormanlarda gerekli her türlü altyapı çalışmasını yapmak, ormancılık faaliyetleri için gerekli yolların etüt projelerini yapmak, bakım ve onarım işlerini yapmak veya yaptırmak,...” düzenlemesine yer verilmiştir.

6831 sayılı Orman Kanunu'nun 6. maddesinde “Devlet ormanlarına ve Devlet ormanı sayılan yerlere ait her çeşit işler Orman Genel Müdürlüğünce yapılır ve yaptırılır...” hükmü, 25. maddesinde “Orman Genel Müdürlüğü; mevki ve özelliği dolayısıyla lüzum göreceği ormanları ve orman rejimine giren sahaları; bilim ve fennin istifadesine tahsis etmek, tabiatı muhafaza etmek, yurdun güzelliğini sağlamak, toplumun çeşitli spor ve dinlenme ihtiyaçlarını karşılamak, turistik hareketlere imkan vermek amacıyla, milli parklar, tabiat parkları, tabiat anıtları, tabiatı koruma sahaları ve **orman mesire yerleri** olarak ayırır, düzenler, yönetir ve gerektiğinde işletir veya işlettirir.” Hükmü, EK-5. maddesinde “Bu Kanunun uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar ile orman alanlarından yararlanma karşılığı alınacak bedel miktarlarının tespiti ve tahsiline ilişkin hususlar, Orman Genel Müdürlüğü tarafından yürürlüğe konulan yönetmelikle belirlenir.” Hükmü, EK- 8. maddesinde “Bu Kanun ile 9.8.1983 tarihli ve 2873 sayılı Millî Parklar Kanununa tâbi alanlar üzerinde bulunan yapı ve tesisler yirmi yıla kadar kiraya verilebilir....” Hükmü, EK-13. maddesinde “Şehrin içindeki veya yakın çevresindeki ormanlık alanların afetler öncesinde piknik alanı, **mesire yeri** ve afet sonrasında geçici barınma yeri olarak kullanılması için Orman Genel Müdürlüğünce veya bu Genel Müdürlüğün uygun görmesi hâlinde talepte bulunan idarelerce altyapı hizmetleri verilir” hükmü ile EK-14. maddesinde “Orman veya orman rejimine tabi alanların; mesire yeri, şehir ormanı, millî park, tabiat parkı, tabiat anıtı, yaban hayatı koruma ve geliştirme sahaları ve avlak olarak ayrılan kısımlarında, orman koruma ve yangınla mücadele için yapılacak yapı ve tesisler ile idarenin ve ziyaretçilerin zaruri ihtiyaçlarını karşılayacak olan taban alanı 250 metrekaresi ve kat adedi bir bodrum kat ve çatı arası hariç ikiyi geçmeyen yapılar uzun devreli gelişme planlarına veya gelişim ve yönetim planlarına göre yapılır. Bu alanlar

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığı

Sayı: E-41870694-641.04-
27300

Ankara 02/09 / 2022

için imar planı şartı aranmaz. Ancak, kıyı ve sahil şeritlerinde kalan alanlarda ve kesin yapı yasağı getirilen korunan alanların, orman veya orman rejimine tabi olması hâlinde birinci fıkra hükmü uygulanmaz. İmar planı olan alanlarda plana uyulur. Bu madde kapsamında inşa edilecek yapıların etüt ve projeleri yöresel doku ve mimari özelliklere, fen, sanat ve sağlık kurallarına uygun olarak Orman ve Su İşleri Bakanlığının sorumluluğunda yapılır. Bu Kanunun ek 13 üncü maddesinde tarif edilen alanlarda yapılacak altyapı hizmetleri, Orman Genel Müdürlüğünün izniyle, Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığı, il özel idareleri, büyükşehir belediyeleri veya belediyeler tarafından yapılır. 2873 sayılı Millî Parklar Kanununun uygulandığı alanlarda, alanın sit statüsü özelliği korunması kaydıyla, 21/7/1983 tarihli ve 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununun diğer hükümleri uygulanmaz." Hükmü yer almıştır.

2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu'nun " kapsam" başlıklı 2. maddesinde "Bu Kanun, turizm hizmeti ile bu hizmetin gereği kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri ve turizm merkezlerinin tespiti ile geliştirilmelerine, turizm yatırım ve işletmelerinin teşvik edilmesine, düzenlenmesine ve denetlenmesine ilişkin hükümleri kapsar." Hükmü yer almış, EK- 5. maddesinde "(Ek:23/5/2019-7175/10 md.) (Değişik:18/7/2021-7334/16 md.) Ormanlık alanlar üzerinde bulunan ve 6831 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca Orman Genel Müdürlüğü sabit kıymetlerine alınan tesislerden konaklama amaçlı kullanılması mümkün olanlar ile kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri ile turizm merkezleri içinde ve bu bölge ile merkezlerin dışında olmakla birlikte denize kıyısı olan ilçelerde, içerisinde her tür ve kapasitede konaklama tesisi bulunan mesire yerlerini tahsis etmeye, gelirleri Orman Genel Müdürlüğüne ait olmak üzere Bakanlık yetkilidir. Bu madde kapsamında kalan yerlerin Bakanlığa tahsisi ile Bakanlık tarafından yatırımcılara tahsis edilmesinde 8 inci madde hükümleri uygulanır. Bu yerlerde lüks çadır, çadır ve karavan alanı yapılması amacıyla ilgili mevzuatı uyarınca Orman Genel Müdürlüğü tarafından da kiralama yapılabilir" düzenlemesine yer verilmiştir.

12-Belirtilen düzenlemeler doğrultusunda, Davalı Orman Genel müdürlüğü tarafından hazırlanan ve 28/05/2022 tarih ve 31849 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren "Orman Parkları" Yönetmeliği ile yasalarda belirtilen ve tanımlanan mesire alanları yerine daha önce mevzuatta bulunmayan orman parkları kavramı tanımlaması getirilmiş, 19. maddesi ile de kendisinden önce yürürlükte bulunan

“5/3/2013 tarihli ve 28578 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Mesire Yerleri Yönetmeliği yürürlükten kaldırılmıştır.

28/05/2022 tarih ve 31849 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren “Orman Parkları” Yönetmeliğinin dava konusu edilen maddeleri aşağıda belirtilen gerekçelerle hukuka aykırı olup iptalleri gerekir. şöyle ki:

III- AÇIKLAMALAR VE HUKUKA AYKIRILIKLAR:

13-Ülkemizde, İklim şartlarının yeniden orman yetiştirme konusundaki elverişsizliği ve topoğrafik yapı, mevcut orman varlığının geliştirilmesini zorlaştırmaktadır. Ormanlarımızın, orman arazileri üzerindeki olumsuz baskılar ve çeşitli sebeplerle meydana gelen zararlara karşı iyi korunması büyük önem taşımaktadır.

14-Türk Dil Kurumu'nun Türkçe Sözlüğü'nde (1969) ; "**Orman (isim)**, Ağaçlarla ve en çoğu kerestelik ağaçlarla kaplı geniş alan, Ormanlık (isim ve sıfat), Ormanı çok olan veya orman gibi olan yer" (Anonim 1969: 573) olarak belirtilmiştir . Bir arazinin ne olduğu veya ne olacağı sorusu her şeyden önce arazi kullanımıyla ilgilidir. Arazi kullanımı kapsamında kullanılan orman terimi ile birlikte kullanılacak terimler, tarım, çayır ve yerleşimdir. Arazi kullanım şekilleri olan tarım, orman, mera, yerleşim vb. sınıfları kullanıldığında "orman" terimi hem anayasada hem de diğer metinlerde bu anlamıyla geçmektedir.

Orman ekosistemi; *“Coğrafi konumu belli bir yerde, bir yaşama birliği oluşturan orman canlıları ile, bir yetişme ortamı oluşturan çevre koşulları arasında karşılıklı ve dinamik ilişkilerin bulunduğu ekolojik bir birimdir.”* şeklinde tanımlanmaktadır. (Prof. Dr. Kantarcı-1978) Bu tanımlardan, ormanın flora ve fauna ile ortak yaşam alanını oluşturan unsurun ekosistem olduğu görölmektedir. Üzerinde ağaç topluluğu olmasa bile orman içi açıklık dahil orman ekosistemi içinde çok önemli görev ve fonksiyonları vardır. Kaldı ki “orman” sadece orman ağaçlarından oluşan bir kavram değildir. **Ana ögesi ağaç olmakla birlikte, iğerdiği her türden canlı ve cansız ögelerle var olan büyük bir organizma ve yaşama birliği, bir ekosistemdir. Orman; canlı ve cansız varlıklardan oluşan, bunların denge içinde, karşılıklı ilişkide olduğu bir yaşama birliğidir. Orman; ayı, kurt, tilki, fare, karınca ve milyonlarca tür böcek ve**

mikroorganizma ile ve onların habitat (yaşam alanları) ile birlikte oluşturduğu bir bütünlüğün adıdır.

Park ise bir yerleşim yerinde, halkın gezip hava alması amacıyla özel olarak düzenlenmiş, ağaçlandırılmış ve çiçeklendirilmiş geniş alanı ifade etmek için kullanılmaktadır. 03/07/2017 tarihli RG de yayımlanan **Planlı alanlar İmar yönetmeliğinde** “2) Parklar: Kentte yaşayanların yeşil bitki örtüsü ile dinlenme ihtiyaçları için ayrılan, 19 uncu maddedeki kullanımlara da yer verilebilen alanları,” ifade eder şeklinde tanımlanmıştır. Yönetmeliğin 19. maddesinde “c) Park alanları: Bu alanlarda encümen kararıyla; 1) (Danıştay Altıncı Dairesinin 3/2/2021 tarihli ve E.:2017/4783; K.:2021/1096 sayılı kararı ile iptal bent: *Açık havuz/süs havuzu, açık spor ve oyun alanı, genel tuvalet, pergola, kameriye,*) 2) 1000 m² ve üzeri parklarda ahşap veya hafif yapı malzemelerinden yapılmak, kat adedi 1’i, yüksekliği 4.50 metreyi ve açık alanları dâhil taban alanları toplamda %3’ü, her birinin alanı 15 m²’yi geçmemek kaydıyla çay bahçesi, büfe, muhtarlık, güvenlik kulübesi (Danıştay Altıncı Dairesinin 3/2/2021 tarihli ve E.:2017/4842; K.:2021/1091 sayılı kararı ile iptal ibare: *ile oyun alanlarına en az 10 metre mesafede olmak ve etrafı çit ve benzeri ile kapatılmak koşuluyla*) (Değişik ibare:RG-25/7/2019-30842) parkın ihtiyacı için gerekli olan asgari ölçülerdeki trafo, 3) (Değişik:RG-25/7/2019-30842) Tabii veya tesviye edilmiş toprak zemin altında kalmak üzere, ağaçlandırma için TSE standartlarında öngörülen yeterli derinlikte toprak örtüsünün sağlanması, giriş çıkışının parkın giriş çıkışından ayrı olması ve parkın ihtiyacı için Otopark Yönetmeliği ekindeki en az otopark miktarları tablosundaki benzer kullanımlar dikkate alınarak belirlenecek miktarı aşmamak kaydıyla kapalı otopark, 4) 10.000 m² üzerindeki parklarda, açık alanları dâhil taban alanları, (2) numaralı alt bentte belirtilenler de dâhil toplamda %3’ü geçmemek üzere muvakkat yapı ölçülerini aşmayan mescit ile trafik güvenliği alınarak kamuya ait 112 acil ambulans istasyonu, yapılabilir.” Şeklinde düzenleme getirilmiştir.

Milli Parklar Kanununun 2. maddesinde de “a) Milli park; bilimsel ve estetik bakımından, milli ve milletlerarası ender bulunan tabii ve kültürel kaynak değerleri ile koruma, dinlenme ve turizm alanlarına sahip tabiat parçalarını. b) Tabiat parkları; bitki örtüsü ve yaban hayatı özelliğine sahip, manzara bütünlüğü içinde halkın dinlenme ve eğlenmesine uygun tabiat parçalarını,” ifade eder şeklinde tanımlama getirilmiştir.

15-Dava Konusu yönetmeliğin dayanağı olan 6831 sayılı Orman Kanunu'nun 1. maddesinde “ Tabii olarak yetişen veya emekle yetiştirilen ağaç ve ağaçlık toplulukları yerleriyle birlikte orman sayılır. Ancak :...Ç- Parklar... orman sayılmaz.” Düzenlemesi yer almıştır. **Orman doğal bir ekosistem, park ise insanlar tarafından yapılan yapay çeşitli tesisler ve yerlerdir. Orman ve parkı aynı düzlem içinde kullanmak söz konusu kavramların içerikleriyle ve fonksiyonlarıyla bağdaşmaz.**

Orman Kanunu'nda herhangi bir yerin orman olup olmaması ile orman olarak kabul edilip edilmemesi adeta ayrılmıştır. Orman sayılmayan yerler 1. maddenin A-J bendlerinde açıkça belirtilmiştir. Dolayısı ile yasada açık olarak parkların orman sayılamayacağı ifade edilmiştir.

Öte yandan 6831 sayılı yasanın 25. maddesinde de Orman Genel Müdürlüğü'nün mevkii ve özelliği dolayısıyla lüzum göreceği ormanları ve orman rejimine giren sahaları; bilim ve fennin istifadesine tahsis etmek, tabiatı muhafaza etmek, yurdun güzelliğini sağlamak, toplumun çeşitli spor ve dinlenme ihtiyaçlarını karşılamak, turistik hareketlere imkan vermek maksadıyla, milli parklar, tabiat parkları, tabiat anıtları, tabiatı koruma sahaları ve **orman mesire** yerleri olarak ayırır, düzenler, yönetir ve gerektiğinde işletir veya işlettireceği ifade edilmiştir.

Mevzuattan da görüldüğü ve anlaşılacağı üzere “orman parkları” ibaresi iptale konu yönetmeliğin dayanağı yasada kendisine yer bulamamıştır. Esasen iptale konu yönetmeliğin yürürlükten kaldırdığı mesire yerleri yönetmeliğinde, iptale konu yönetmelikte orman parkları olarak belirtilen sahalar, mesire alanları olarak yasaya uygun bir tanımlama bulmuşken, mevcut değişiklikle bu tanımlamadan vazgeçilmesinin açıklanabilir bir sebebi yoktur. Dolayısı ile yönetmeliğin adında geçen orman parkları yönetmeliği ibaresi ile Yönetmeliğin devamı maddeleri olan 3/1-e-1-i-, 4., 5., 6., 7., 8.,9., 10., 11., 12., 13.,14., 15., 16.,17.,18.,geçici 1., geçici 2., geçici 3. ve geçici 4. maddelerinde geçen “orman parkları” ibareleri yasal dayanaktan yoksun olup iptalleri gerekir.

Kanaatimizce dava konusu yönetmeliğin adı yasada tanımı olan “mesire yerleri” yönetmeliği şeklinde ve yine bu yerler konaklamalı ve konaklamasız orman parkı olarak değil, yasalara uygun şekilde eski yönetmelikte belirtildiği gibi konaklamalı ve konaklamasız mesire yeri tanımlaması yapılmalıydı.

16-28.05.2022 tarih 31849 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren dava konusu yönetmeliğin 5. maddesinin 2. fıkrası ile düzenlenen “.....işletmecisine yaptırılır” ibaresi hukuka ve mevzuata uygun değildir. şöyle ki:

Yönetmeliğin tanımlar başlıklı 3. maddesinin e fıkrasında “e) Gelişim ve yönetim planı: Orman parklarının koruma-kullanma dengesi içerisinde, rekreasyonel kaynak değerlerinin sürdürülebilir kullanımını yönlendiren, diğer kaynak değerlerinin korunmasını şekillendiren, yönetim ve ziyaretçi kullanım tesislerini belirleyen, alt ve üst yapı tesislerinin uygulamalarına yön veren, yönetim tarzı, kullanım maksat ve şeklini düzenleyen, hali hazır harita üzerinde, ağaç röleve planını da ihtiva eden, dış sınırlarına ait koordinat değerlerinin yer aldığı uygun ölçekli planı... ifade eder....” şeklinde tanımlanmıştır. Tanımdan da anlaşılacağı üzere gelişim ve yönetim planı, esas olarak orman parkı olarak tanımlanan alanların uzun süreli sürdürülebilir koruma, kullanım ve yönetimini belirlemede buralarda yapılacak tesislerinde bu anlamda belirleyicisi ve düzenleyicisi olmaktadır.

Orman Kanununun 6. maddesinde “Devlet ormanlarına ve Devlet ormanı sayılan yerlere ait her çeşit işler Orman Genel Müdürlüğünce yapılır ve yaptırılır.” Hükmüne yer verilmiştir.

Bu maddenin karşılığı dava konusu yönetmeliğin yürürlükten kaldırdığı mesire anları yönetmeliğinin 7. maddesinde bulunmakta olup söz konusu madde incelendiğinde görüleceği üzere mesire yerlerinin planlaması ve projelendirilmesi ve uygulamasına ait iş ve işlemler idare tarafından yapılmakta veya yaptırılmaktadır. A ve B tipi mesire yerlerinin kullanım ve gelişme planları, C tipi mesire yeri ve kent ormanlarının vaziyet planları bölge müdürlüğü tarafından yapılıp veya yaptırılmakta genel müdürlükçe onanmaktadır.

Dava konusu yönetmeliğin iptali istenilen “.....işletmecisine yaptırılır” ibaresinin bulunduğu 5. maddenin 2. bendi “(2) Orman parklarına ait **gelişim ve yönetim planları** bölge müdürlüğü tarafından **işletmecisine yaptırılır** ve Genel Müdürlükçe onaylanır. “ şeklinde olup madde ile Orman Kanununun 6. maddesi ile bu yerlerde her çeşit işler için “...yapılır ve yaptırılır” şeklinde idareye planların yapılması konusunda bıraktığı taktir yetkisi idareden alınmaktadır. Yönetmeliğin lafzından bu yerler için yapılacak gelişim ve yönetim planlarının sadece işletcisine yaptırılacağı gibi bir anlam çıkmaktadır ki bu ibare yasanın 6. maddesi ile açıkça çelişkilidir. Kaldı ki gerek

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığı

Sayı: E-41870694-641.04-
27300

Ankara 02/09 / 2022

mevzuatın genel içeriği gerekse işin doğası gereği bu yerlerde yönetim, plan ve projelendirme yapmak aslen idareye ait olup, söz konusu madde eksik ve hatalı düzenlenmiş olması nedeniyle iptali gerekmektedir.

17-28.05.2022 tarih 31849 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren dava konusu yönetmeliğin 5. maddesinin 3. fıkrası ile düzenlenen “.....revize edilmesinde onay işlemi bölge müdürlüklerince gerçekleştirilir.” ibaresi hukuka ve mevzuata uygun değildir. Şöyle ki:

Dava konusu yönetmeliğin iptali istenilen “.....işletmecisine yaptırılır” ibaresinin bulunduğu 5. maddesi “(2) Orman parklarına ait gelişim ve yönetim planları bölge müdürlüğü tarafından işletmecisine yaptırılır ve Genel Müdürlükçe onaylanır. ... (3) Onaylı gelişim ve yönetim planlarının revize edilmesinde onay işlemi bölge müdürlüklerince gerçekleştirilir. Onaylanan revize planın bir nüshası arşiv ve bilgi için Genel Müdürlüğe gönderilir.. “ hükmüne haizdir.

Gelişim ve yönetim planlarının, zamanla planlanan alandaki koşulların zorunlu kıldığı şekilde ve kanunlardaki usullere uygun olarak değiştirilmesi mümkün ve gereklidir. Plan revizyonu ve değişikliğinin yapılması için öncelikle değerlendirilmesi gereken husus, böyle bir revizyonun mevzuata, bölgenin şartlarına, planlama esaslarına ve kamu yararına uygunluğunun bulunup bulunmadığıdır. Bu anlamda planlamayı onayan asıl yetkili olan merci gerek yasanın 6. maddesinde gerekse yönetmeliğin 5. maddesinin 2. bendinde belirtildiği üzere Genel Müdürlüktür. Tanımı gereği plan revizyonu da planın ana hatlarında yapılan değişiklikleri içermesi nedeniyle revize edilen bu planlarda onay işlemi de genel müdürlüğe ait olmalıdır. Bu anlamda yönetmeliğin 5. maddesinin 3. fıkrası ile düzenlenen “.....revize edilmesinde onay işlemi bölge müdürlüklerince gerçekleştirilir.” Hükmü yasanın genel müdürlüğe bıraktığı yetkinin yasal olmayan bir şekilde bölge müdürlüğüne devrini içermekte olup hukuka aykırıdır.

18-28.05.2022 tarih 31849 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren dava konusu yönetmeliğin 5. maddesinin 5. fıkrası hukuka ve mevzuata uygun değildir. Şöyle ki:

Plan revizyonu; planlarının ihtiyaca cevap vermediği veya uygulamasının mümkün olmadığı durumlar ile üst kademe **plan** kararlarına uygunluğunun sağlanması amacıyla planın tamamının veya **plan** ana kararlarını etkileyecek bir kısmının

yenilenmesi anlamını taşımaktadır. Mekansal Planlar Yapım Yönetmeliğinin 25. maddesinde plan revizyonu tanımlanmıştır. Söz konusu madde de “İmar planlarının ihtiyaca cevap vermediği veya uygulamasının mümkün olmadığı durumlar ile üst kademe plan kararlarına uygunluğunun sağlanması amacıyla planın tamamının veya plan ana kararlarını etkileyecek bir kısmının yenilenmesi için bu Yönetmelikte belirtilen ilke, esas ve standartlara uygun olarak imar planlarında revizyon yapılır” düzenlemesine yer verilmiştir. Her ne kar orman parkı olarak ifade edilen yerler imar planına konu olmamakta ise de “plan revizyonu” tanımının ne olduğunun anlaşılması açısından söz konusu tanımlama yol gösterici olmaktadır.

Dava konusu yönetmeliğin 5. maddesinin 5. fıkrası “(5) Herhangi bir nedenden dolayı orman parkında sadece alanın daraltılması suretiyle sınır değişikliği yapıldığı durumlarda, gelişim ve yönetim planı revize edilmez. Onaylı plan üzerinde sınır değişikliği işlenir, gerekli kayıt ve düzenleme yapılır.” Hükmünü haizdir. Yönetim ve gelişim planı yapılmış bir alanda sınır daraltması da o alan için öngörülen fonksiyonlarda ve kullanımlarda değişiklik doğurabilecek niteliktedir. Bu anlamda sınır daraltmalarında da plan revizyonun yapılması (her ne kadar bürokratik bir aşamayı ve zamanı gerektirse de,) alanın yeniden ele alınarak değerlendirilmesi açısından uygun olacağından kanaatimizce gerekli ve kamu yararına uygun bir yaklaşım olacaktır. Öte yandan onaylı plan üzerinde sınır değişikliğinin nasıl ve hangi merci tarafından işleneceği de düzenlenmemiştir ki bu bir eksikliktir. Zira söz konusu planların yapım yetkisi yukarıda açıklandığı şekilde işletmecisine ait olduğu, onama yetkisinin genel müdürlüğün yetkisinde olduğu, revize edilmelerinin ise bölge müdürlüğü yetkisine bırakıldığı gözetildiğinde sınır değişikliğinin plan revizyonu mu yoksa yapımına ilişkin bir husus mu olduğu açık değildir. Dolayısı ile iptale konu yönetmeliğin 5. maddesinin 5. fıkrası olan “Herhangi bir nedenden dolayı orman parkında sadece alanın daraltılması suretiyle sınır değişikliği yapıldığı durumlarda, gelişim ve yönetim planı revize edilmez. Onaylı plan üzerinde sınır değişikliği işlenir, gerekli kayıt ve düzenleme yapılır.” Hükmü hukuka aykırı olup iptali gerekmektedir.

19-28.05.2022 tarih 31849 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren dava konusu yönetmeliğin 6. maddesinin 5. fıkrası hukuka ve mevzuata uygun değerdir. Şöyle ki:

Dava konusu yönetmeliğin 6. maddesinin 5. fıkrası “(5) Orman parklarında yapılacak konaklama içeren yapı ve tesisler, 2634 sayılı Kanunun 5 inci, 8 inci ve ek 5 inci maddesine tabidir.” Hükümünü içermektedir.

2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu’nun amaç başlıklı 1. maddesinde “ Bu Kanunun amacı; turizm sektörünü düzenleyecek, geliştirecek, dinamik bir yapı ve işleyişe kavuşturacak tertip ve tedbirlerin alınmasını sağlamaktır” hükmüne haizdir.

2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu’nun 5. maddesinde **(Başlığı ile Birlikte Değişik:18/7/2021-7334/3 md.)** Konaklama ve plaj işletmelerinin belgelendirilmesi düzenlenmiş, Turizm sektöründe; bu Kanun ve diğer mevzuatta yer alan teşvik tedbirleri ile istisna, muafiyet ve haklardan yararlanabilmek için Bakanlıktan turizm yatırımı belgesi veya turizm işletmesi belgesi alınması zorunlu olduğu vurgulanarak ayrıntılı düzenlemeye yer verilmiştir.

2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu’nun “Taşınmaz malların turizm amaçlı kullanımı” başlıklı 8. maddesinde” (Ek cümle:18/7/2021-7334/6 md.) “... 6831 sayılı Orman Kanununa göre orman sayılan yerlerden; a) Sağlık turizmine yönelik fizik tedavi tesisi veya rehabilitasyon merkezi tesislerini kapsayan konaklamalı tesisler yapılabilmesi için iklimsel ve çevresel zorunluluk bulunan, b) Termal turizmine yönelik jeotermal kaynakları bulunan, c) Kış turizmi kapsamında uygun yapı ve tesislerin yapılabileceği yeterli pist uzunluğunu ve gerekli rakımı sağlayan, d) Eko-turizm kapsamında yer alan yayla turizmi, kırsal turizm ve benzeri turizm türlerine yönelik tesislerin yer alabileceği çevresel ve sosyal anlamda imkan sağlayan, e) Golf turizmine yönelik olarak uygun iklim yapısı ve topografik özellikler dikkate alınarak uluslararası standartlara uygun tesisler gerçekleştirilmesine imkan sağlayan, f) Kıyıların coğrafi ve fiziksel yapısı nedeniyle kumsallardan, doğal manzaradan, çevresel zenginlikten, biyolojik çeşitlilikten yararlanma bakımından alt yapı ve üst yapı tesisi konusunda kolaylık sağlayan, g) Kruvaziyer ve yat gibi deniz turizmine yönelik olarak kıyıda başka bir yerde gerçekleştirilmesi mümkün olmayan h) Uluslararası yarışmaların yapılabileceği turizm amaçlı spor tesisleri yapılabilmesi için uygun iklim yapısı veya coğrafi özellikler sağlayan, yerler de **Tarım ve Orman Bakanlığınca, bu fıkrada belirtilen usulle Bakanlığa tahsis edilir.** Bu Kanuna göre tahsis edilecek orman sayılan yerlerde; a) Turizme tahsis edilecek alan, il genelindeki toplam orman sayılan yerlerin binde 5’ini geçemez. b) Yapılaşmaya esas inşaat hakkı, emsal (E) 0.30’u

geçemez. c) Turizm yatırımı için tahsis edilen orman alanının üç katı kadar alanın ağaçlandırma bedeli ve ağaçlandırılan bu alanın üç yıllık bakım bedeli, yatırımcı tarafından Orman Genel Müdürlüğü hesabına, doğrudan belirtilen ağaçlandırma ve bakım işlerinde kullanılmak şartıyla gelir olarak kaydedilir ve kaydedilen tutar karşılığı ödenek öngörülür. Belirtilen bedelin yatırılmadığının tespiti halinde, yatırımcıya turizm yatırımı veya işletmesi belgesi verilmez.....” Düzenlemesi yer almıştır,

2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanununun EK-5. maddesinde ise (Ek:23/5/2019-7175/10 md.) (Değişik:18/7/2021-7334/16 md.) “Ormanlık alanlar üzerinde bulunan ve 6831 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca Orman Genel Müdürlüğü sabit kıymetlerine alınan tesislerden konaklama amaçlı kullanılması mümkün olanlar ile kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri ile turizm merkezleri içinde ve bu bölge ile merkezlerin dışında olmakla birlikte denize kıyısı olan ilçelerde, içerisinde her tür ve kapasitede konaklama tesisi bulunan mesire yerlerini tahsis etmeye, gelirleri Orman Genel Müdürlüğüne ait olmak üzere Bakanlık yetkilidir. Bu madde kapsamında kalan yerlerin Bakanlığa tahsisi ile Bakanlık tarafından yatırımcılara tahsis edilmesinde 8 inci madde hükümleri uygulanır. Bu yerlerde lüks çadır, çadır ve karavan alanı yapılması amacıyla ilgili mevzuatı uyarınca Orman Genel Müdürlüğü tarafından da kiralama yapılabilir.” Hükmüne yer verilmiştir.

Yukarıda belirtilen dava konusu yönetmeliğin 6. maddesinin 5. fıkrası maddesinden anlaşıldığı üzere orman parkı olarak ifade edilen sahalardan konaklama içerenler Turizmi Teşvik Kanunu kapsamında ele alınmakta ve bu yerlerde yapılacak yapıların ve tesislerin 2634 sayılı Kanunun 5 inci, 8 inci ve ek 5 inci maddelerinde aranan şartlarla ele alınacağı düzenlenmektedir.

Dava konusu Yönetmeliğin 19. maddesi ile yürürlükte kaldırdığı Mesire Alanları Yönetmeliğinin gerek dayanak maddesi olan 2. maddesinde, gerekse diğer maddelerinde Turizmi Teşvik Kanununa ilişkin herhangi bir atıf ve düzenleme bulunmamakta idi.

Anlaşılan o ki 18/7/2021 tarihinde 7334 sayılı sayılı yasa maddeleri ile kabul edilen ve Turizmi Teşvik Kanununa eklenen 8. ve EK-5 madde hükümler ile orman parkı olarak ifade edilen konaklamalı mesire alanları Turizmi Teşvik Kanunu kapsamında değerlendirilmek istenmektedir.

Mesire yeri olarak belirlenen orman alanlarının mümkün olduğu ölçüde koruma, kullanma ve sürdürülebilirlik şartları gözetilmek suretiyle ele alınması asıl olmalıdır. Bu anlamda söz konusu yerlerin 2634 sayılı Turizmi teşvik kanunu kapsamında ele alınarak planlamaya tabi tutulması ve yapılaşma koşullarının belirlenmesi 6831 sayılı Orman Kanununun 6. maddesine aykırıdır.

Öte yandan bu yerlerin Turizm teşvik Kanunu kapsamında yapılaşmaya açılmasını öngören ve yapılaşma ve tesis koşullarının belirlenmesini içeren 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanununun (18/7/221 günlü 7334 sayılı yasanın 6. maddesiyle eklenen) 8 inci maddesinin "6831 sayılı Orman Kanununa göre orman sayılan yerlerden;
(2)

- a) Sağlık turizmine yönelik fizik tedavi tesisi veya rehabilitasyon merkezi tesislerini kapsayan konaklamalı tesisler yapılabilmesi için iklimsel ve çevresel zorunluluk bulunan,
 - b) Termal turizmine yönelik jeotermal kaynakları bulunan,
 - c) Kış turizmi kapsamında uygun yapı ve tesislerin yapılabileceği yeterli pist uzunluğunu ve gerekli rakımı sağlayan,
 - d) Eko-turizm kapsamında yer alan yayla turizmi, kırsal turizm ve benzeri turizm türlerine yönelik tesislerin yer alabileceği çevresel ve sosyal anlamda imkan sağlayan,
 - e) Golf turizmine yönelik olarak uygun iklim yapısı ve topografik özellikler dikkate alınarak uluslararası standartlara uygun tesisler gerçekleştirilmesine imkan sağlayan,
 - f) Kıyıların coğrafi ve fiziksel yapısı nedeniyle kumsallardan, doğal manzaradan, çevresel zenginlikten, biyolojik çeşitlilikten yararlanma bakımından alt yapı ve üst yapı tesisi konusunda kolaylık sağlayan,
 - g) Kruvaziyer ve yat gibi deniz turizmine yönelik olarak kıydan başka bir yerde gerçekleştirilmesi mümkün olmayan,
 - h) Uluslararası yarışmaların yapılabileceği turizm amaçlı spor tesisleri yapılabilmesi için uygun iklim yapısı veya coğrafi özellikler sağlayan,
- yerler de Tarım ve Orman Bakanlığınca, bu fıkrada belirtilen usulle Bakanlığa tahsis edilir.(2)

Bu Kanuna göre tahsis edilecek orman sayılan yerlerde;

- a) Turizme tahsis edilecek alan, il genelindeki toplam orman sayılan yerlerin binde 5'ini geçemez.
- b) Yapılaşmaya esas inşaat hakkı, emsal (E) 0.30'u geçemez.

c) Turizm yatırımı için tahsis edilen orman alanının üç katı kadar alanın ağaçlandırma bedeli ve ağaçlandırılan bu alanın üç yıllık bakım bedeli, yatırımcı tarafından Orman Genel Müdürlüğü hesabına, doğrudan belirtilen ağaçlandırma ve bakım işlerinde kullanılmak şartıyla gelir olarak kaydedilir ve kaydedilen tutar karşılığı ödenek öngörülür. Belirtilen bedelin yatırılmadığının tespiti halinde, yatırımcıya turizm yatırımı veya işletmesi belgesi verilmez." Hükmü ile

2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanununun (18/07/221 günlü 7334 sayılı yasanın 16. maddesiyle değişik) EK- 5 inci maddesinde belirtilen "Ormanlık alanlar üzerinde bulunan ve 6831 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca Orman Genel Müdürlüğü sabit kıymetlerine alınan tesislerden konaklama amaçlı kullanılması mümkün olanlar ile kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri ile turizm merkezleri içinde ve bu bölge ile merkezlerin dışında olmakla birlikte denize kıyısı olan ilçelerde, içerisinde her tür ve kapasitede konaklama tesisi bulunan mesire yerlerini tahsis etmeye, gelirleri Orman Genel Müdürlüğüne ait olmak üzere Bakanlık yetkilidir. Bu madde kapsamında kalan yerlerin Bakanlığa tahsisi ile Bakanlık tarafından yatırımcılara tahsis edilmesinde 8 inci madde hükümleri uygulanır. Bu yerlerde lüks çadır, çadır ve karavan alanı yapılması amacıyla ilgili mevzuatı uyarınca Orman Genel Müdürlüğü tarafından da kiralama yapılabilir." Hükmü Anayasaya aykırıdır.

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın "Ormanların korunması ve geliştirilmesi" başlıklı 169. maddesinde "Devlet, ormanların korunması ve sahalarının genişletilmesi için gerekli kanunları koyar ve tedbirleri alır.Bütün ormanların gözetimi Devlete aittir...Devlet ormanlarının mülkiyeti devrolunamaz. Devlet ormanları kanuna göre, Devletçe yönetilir ve işletilir....Ormanlara zarar verebilecek hiçbir faaliyet ve eyleme müsaade edilemez." amir hükmüne yer verilmiştir. Şöyle ki:

Turizm Teşvik Kanunu anlamında bu sahaların mülkiyetinin devre konu olması istisnai hallerde mümkündür(örneğin yasanın 8. maddesinin e fıkrası "E. Kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgelerinde ve turizm merkezlerindeki taşınmaz malların iktisabı, 442 sayılı Köy Kanunu ile, 2644 sayılı Tapu Kanununda yer alan yabancı uyruklularla ilgili tahditlerden Cumhurbaşkanı kararı ile istisna edilebilir") . Oysa ormanların özel mülke konu olmayacağı Anayasa'da açıkça belirtilmiştir.

Yine Turizmi Teşvik Kanununun amacı; turizm sektörünü düzenleyecek, geliştirecek, dinamik bir yapı ve işleyişe kavuşturacak tertip ve tedbirlerin alınmasını

sağlamaktır. Orman alanlarının gelir getirme maksatlı gayelerle işletmeye açılması ve Turizmi Teşvik Kanunu çerçevesinde değerlendirilmesi, yoğun bir kullanıma ve yapılaşma koşullarına tabi tutulmak suretiyle kullanım dengesinin değiştirilmesine yönelik yasal düzenlemeler Anayasanın 169. maddesini açık olarak ihlal etmektedir. **Söz konusu alanların Turizmi Teşvik kanunu kapsamında düzenlemeye tabi tutulmasının orman faunası ve niteliğine getirebileceği sakıncaların belirlenmesi için ayrıca BİLİRKİŞİ İNCELEMESİ yaptırılması talebimiz de mevcuttur.** Mahkemenizce bilirkişi incelemesi yapıldıktan sonra bu anlamda dava konusu yönetmeliğin 6. maddesinin 5. fıkrasının dayanağı olduğu görülen 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu'na 8 inci maddesine (18/7/2021 günlü 7334 sayılı yasayla) eklenen hükmü ile 18/7/2021 günlü 7334 sayılı yasanın Turizmi Teşvik Kanununun EK- 5. maddesinde değişiklik yapan yukarıda belirtilen kısımları Anayasaya aykırı olduğundan iptalleri için Anayasa Mahkemesine götürülmesini istemekteyiz.

20-28.05.2022 tarih 31849 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren dava konusu yönetmeliğin 8. maddesinin 2. fıkrasında belirtilen "...başka maksatlara tahsis edilebilir" ibaresi hukuka ve mevzuata uygun değildir. Şöyle ki:

Dava konusu yönetmeliğin 8. maddesinin 2. fıkrası (2) Orman parklarının, tamamı veya bir bölümü, kamu yararı ve zaruret bulunması halinde 6831 sayılı Kanun hükümlerine göre başka maksatlara tahsis edilebilir.." Hükmünü içermektedir.

Anayasanın 2. maddesinde "Türkiye Cumhuriyeti, toplumun huzuru, milli dayanışma ve adalet anlayışı içinde; insan haklarına saygılı, Atatürk milliyetçiliğine bağlı, başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanan, demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devletidir," hükmüne yer verilmektedir. Hukuk devleti, insan haklarına saygılı ve bu hakları koruyucu adaletli bir hukuk düzeni kuran bunu sürdürmekte kendini yükümlü sayan bütün eylem ve işlemleri yargı denetimine bağlı olan devlettir. Hukuk devleti ilkesi; devletin tüm organlarının üstünde hukukun mutlak egemenliğinin bulunmasını, yasa koyucunun da her zaman Anayasa ve Hukukun üstün kuralları ile kendisini bağlı saymasını gerektirir. Bu bağlamda yasa koyucunun yasal düzenlemelerin yapılması sırasında yaparken ki takdir yetkisi, sınırsız ve keyfi olmayıp, hukuk devleti ilkeleriyle sınırlıdır. Anayasa'nın 2. maddesinde yer alan hukuk devletinin temel ilkelerinden biri "belirlilik"tir. Bu ilkeye göre, kanun düzenlemelerinin hem kişiler hem de idare yönünden herhangi bir tereddüde ve şüpheye yer

vermeyecek şekilde açık, net, anlaşılır ve uygulanabilir olması ayrıca kamu otoritelerinin keyfi uygulamalarına karşı koruyucu tedbirler içermesi de gereklidir. Belirlilik ilkesi, hukuki güvenlikle bağlantılı olup birey hangi somut eylem ve olguya hangi hukuki müeyyidenin veya neticenin bağlandığını, bunların idareye hangi müdahale yetkisini doğurduğunu bilmelidir. Birey ancak bu durumda kendisine düşen yükümlülükleri öngörebilir ve davranışlarını belirler. Hukuk güvenliği, normların öngörülebilir olmasını, bireylerin tüm eylem ve işlemlerinde devlete güven duyabilmesini, devletin de yasal düzenlemelerde bu güven duygusunu zedeleyici yöntemlerden kaçınmasını gerekli kılar. (Anayasa Mahkemesi 26.12.2013 gün ve E.2013/67, K2013/164) Hukuk devletinin unsurları, doktrinde de belirlenmiş olup, bunlardan konuyla ilgili iki tanesi “hukuki güvenlik” ve “belirlilik” ilkeleridir.

İdari işlemler birel ve düzenleyici işlemler olarak ikiye ayrılmakta, yönetmelikler de bu anlamda düzenleyici işlemler kategorisinde yer almaktadır. Hukuk devleti ilkesinin bir gereği olarak hukuki güvenlik, hukukun uygulanmasındaki belirsizlik veya ani değişim riskini ortadan kaldırmaya yönelik bir garanti veya koruma olarak tanımlanabilir. Anayasa Mahkemesi kararlarında hukuki güvenlik ilkesi tanımlanmıştır: “Hukuk güvenliği, temel hak ve güvencelerinde korunan ortak değerdir. Hukuk devleti hukuk normlarının öngörülebilir olmasını, bireylerin tüm işlem ve eylemlerinde devlete güven duyabilmesini, devletin de yasal düzenlemelerde bu güven duygusunu zedeleyici yöntemlerden kaçınmasını gerektirir (AYM, E.2006/64, K.2006/54, T.04.05.2006, RG. 05.10.2006/26310). Danıştay da hukuk devletini, vatandaşların hukuki güvenlik içinde buldukları, Devletin eylem ve işlemlerinin hukuk kurallarına bağlı olduğu bir sistem olarak tanımlamıştır. Hukuk devleti olmanın en başta gelen gereklerinden birinin yönetilenlere hukuk güvenliği sağlanması olduğunu ifade etmiştir (Dan.7.D., E.2001/4650, K.2005/1507, T.30.06.2005).

Dava konusu yönetmeliğin 8. maddesinin 2. fıkrasında belirtilen “...başka maksatlara tahsis edilebilir” sınırları belirsiz muğlak bir kavramı ifade etmektedir. Söz konusu başka maksatlar nelerdir? Bu ibarenin dayanağı olan bir yasal hüküm de yoktur. Dolaysısı ile iptale konu söz konusu ibare hukuk devletinin gereği olan ve idarenin norm koyarken uyması gerektiği belirlilik ilkesine aykırı olması nedeniyle hukuka aykırı olup iptali gerekmektedir.

21-28.05.2022 tarih 31849 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren dava konusu yönetmeliğin 11. maddesinin 2. fıkrasının 3. cümlesinde geçen “...şartnameye ve sözleşmeye aykırı bir durumla karşılaşılması halinde...” ibareli kısmı hukuka ve mevzuata uygun değildir. Şöyle ki:

Dava konusu yönetmeliğin 11. maddesi “(1) Orman parklarında, mevcut ve yapılacak yapı ve tesislerin plan ve projeye uygun olarak yapılıp yapılmadığı, saha bakımı, koruma ve temizlik hizmetleri ile vatandaşa verilen hizmetlerin yeterliliği bölge müdürlüğü tarafından denetlenir veya denetletirilir. Bu hususlar kira sözleşmesine açık olarak yazılarak taahhüt altına alınır. Şartnameye ve sözleşmeye aykırı hareket edenlerin kira sözleşmeleri feshedilir.

(2) Orman parkları, şube müdürünün başkanlığında, ilgili orman işletme müdürü veya yardımcısı, ilgili orman işletme şefi ve orman muhafaza memurundan oluşan komisyon tarafından yılda en az bir kez denetlenir. Orman parkı sayısının elliden fazla olduğu bölge müdürlüklerinde, bölge müdürü, ilgili işletme müdürü veya yardımcısı başkanlığında birden fazla denetim komisyonu kurulabilir. Denetleme sonucunda, şartnameye ve sözleşmeye aykırı bir durumla karşılaşılması halinde düzenlenen rapor ile yapılan işlem hakkında Genel Müdürlüğe bilgi verilir.” Hükmünü içermektedir.

Denetim herhangi bir işletmenin finansal bilgilerinin, kitaplarının, menkul kıymet hesaplarının, yasal kayıtlarının, belgelerinin ve kuponlarının sistematik olarak incelemeye tabi tutulması olarak tanımlanabilir. Bu anlamda idareler iç işleyiş mekanizmalarının ve idari hizmetlerin yürütümünün mevzuata ve kamu yararına uygun yürütülüp sağlanmasını teminle denetçi ve müfettişler istihdam etmektedirler. Bazen de bu denetimler idarenin kendi ajanları arasından kurduğu kurul ve komisyonlar tarafından yerine getirilmektedir.

Orman parkı olarak ifade edilen yerlerde mevcut ve yapılacak yapı ve tesislerin plan ve projeye uygun olarak yapılıp yapılmadığı, saha bakımı, koruma ve temizlik hizmetleri ile vatandaşa verilen hizmetlerin yeterliliği mevcut düzenlemeye göre bölge müdürlüğünce oluşturulacak komisyon yerine getirilmektedir. Yönetmeliğin 11. maddesinin 2. fıkrasında göze çarpan bir husus, bu denetimler sonucunda şartnameye ve sözleşmeye aykırı bir durumla karşılaşılması halinde rapor düzenlenmesi öngörülmüş olmasına rağmen aykırılıkla karşılaşılması halinde rapor düzenlenip düzenlenmeyeceği hususunda açıklık getirilmemiş olduğu gerçeğidir. Söz konusu

düzenlemenin lafzından anlaşıldığı üzere şartnameye ve sözleşmeye aykırı bir durumla karşılaşılmaması halinde rapor tanzim edilmeyecektir.

Oysa bu maddenin karşılığı dava konusu yönetmeliğin yürürlükten kaldırdığı Mesire Anları Yönetmeliği'nin 11. maddesinde bulunmakta olup söz konusu madde incelendiğinde görüleceği üzere yapılacak denetimler sonucunda her halde rapor hazırlanması gerekmekte idi. İşin doğasına uygun olan da bir denetim yapıldığında, denetim yapıldığını ortaya koyan raporun hazırlanması ve söz konusu raporun denetimi yapanlar tarafından imza altına alınmasıdır. şartnameye ve sözleşmeye aykırı bir durumla karşılaşılmaması hali denetim sonucunda rapor tanzimine engel bir durum oluşturmamalıdır. Denetim işlemine ciddiyet katan ve sorumluluk gerektiren de, söz konusu denetimi yapanların denetim raporu tanzim etmesi ve tanzim edilen raporun altında imzalarının bulunmasıdır. Denetime yönelik kamu işleyişi ve ciddiyeti bu şekilde sağlanmak durumundadır. Aksi halde keyfiliklerin önü açılacak olup denetim raporu düzenlenmeden yapılacak bu şekilde bir denetimin de kamu yararı ve düzeni açısından olumsuz sonuçlar doğuracağı izahtan varestedir. Dolaysısı ile iptale konu "...şartnameye ve sözleşmeye aykırı bir durumla karşılaşılması halinde..." ibaresi hukuka aykırı olup iptali gerekmektedir

22-28.05.2022 tarih 31849 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren dava konusu yönetmeliğin 18. maddesi hukuka ve mevzuata uygun değildir. şöyle ki:

Dava konusu yönetmeliğin "**Orman parklarının Kültür ve Turizm Bakanlığına tahsisi**" başlıklı 18. maddesi "(1) 2634 sayılı Kanunun ek 5 inci maddesi gereği, kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri ile turizm merkezleri içinde ve bu bölge ile merkezlerin dışında olmakla birlikte denize kıyısı olan ilçelerdeki konaklamalı orman parkları, tescillerine müteakip Kültür ve Turizm Bakanlığına bildirilir ve 60 gün içerisinde talep edilmesi halinde Kültür ve Turizm Bakanlığına Bakanlık Oluru ile tahsis edilebilir.

(2) Bildirim tarihinden itibaren 60 gün içerisinde, Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından tahsis talebinde bulunulmayan orman parklarının iptali Genel Müdürlük tarafından gerçekeştirilir.

(3) Kültür ve Turizm Bakanlığına tahsisen verilen orman parklarının alanları hiçbir şekilde imar uygulamalarına konu edilemez. Kültür ve Turizm Bakanlığının

talebi ve Bakanlığın uygun görüşü doğrultusunda, tahsise konu taşınmazın toplam yüzölçümünün üçte birini ve yirmi beş bin metrekareyi geçmeyecek şekilde genişletilmeye yönelik sınır değişikliği yapılabilir.

(4) Kültür ve Turizm Bakanlığına tahsisen verilen orman parkları üzerindeki yapı ve tesislerin tahsis amacında kullanılabilmesi için tadilat, onarım ve güçlendirme işlemlerinin gerekmesi hâlinde, Genel Müdürlükten herhangi bir hak, bedel ve tazminat talep edilemez.” Hükmünü içermektedir.

Mevcut dava dilekçesinin 19. maddesi içeriğinde belirtildiği üzere orman alanlarının gelir getirme maksatlı gayelerle işletmeye açılması ve Turizmi Teşvik Kanunu çerçevesinde değerlendirilmesi, yoğun bir kullanıma ve yapılaşma koşullarına tabi tutulmak suretiyle kullanım dengesinin değerştirilmesine yönelik yasal düzenlemeler Anayasanın 169. maddesini açık olarak ihlal etmektedir. **Söz konusu alanların Turizmi Teşvik kanunu kapsamında düzenlemeye tabi tutulmasının orman faunası ve niteliğine getirebileceği sakıncaların belirlenmesi için ayrıca BİLİRKIŐI İNCELEMESİ yaptırılmasını talep etmekteyiz.**

Söz konusu yönetmelik madde düzenlemesi 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu’na (18/07/221 günlü 7334 sayılı yasayla) eklenen 8. ve değerşik EK- 5 inci maddesine paralel olarak hazırlanmıştır. Ancak söz konusu yönetmelik düzenlemesinin dayanağı yasanın, Anayasaya aykırılık teşkil etmesi nedeniyle hukuka aykırı olduğu açıktır. Bu hükümlerin mevcut dava dilekçemizin 19. maddesinde belirtilen gerekçeler de(tekrar olmaması için yeniden yazılmamıştır) göz önünde bulundurulmak suretiyle Anayasaya aykırı olduğunu ve iptali için Anayasa Mahkemesine başvurulması gerektiği istemimizi yinelemekteyiz.

23-28.05.2022 tarih 31849 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren dava konusu yönetmeliğin Geçici 2. maddesi hukuka ve mevzuata uygun değerildir. şöyle ki:

Dava konusu yönetmeliğin “**Eski işletmecisine tekrar kiralama**” başlıklı geçici 2. Maddesi “(1) 19 uncu madde ile yürürlükten kaldırılan Mesire Yerleri Yönetmeliğinin yürürlüğe girmesinden önce sözleşmesi imzalanmış ve sözleşme süresi bitmemiş olanlar dâhil olmak üzere, Genel Müdürlük tarafından 2886 sayılı Kanuna göre işletmecilik hakkı kiraya verilen orman parklarına ilişkin olarak, sözleşme süresinin sona ermesinden sonra, eski işletmeci tarafından aynı yere dair yeniden kiralama talebinde bulunulması halinde, sözleşme ve mevzuattan doğan

yükümlülüklerini yerine getirdiği komisyon marifetiyle tespit edilmesi kaydıyla, orman parkları eski işletmecisine tekrar, Genel Müdürlüğün teklifi ve Bakanlık onayı ile pazarlık usulü yöntemiyle kiralanabilir. Önceki sözleşme süresi dâhil, toplam sözleşme süresi yirmi yılı geçemez.

(2) Kapalı teklif usulü ihale ile işletmeciliği kiralanmış olan ve birinci fıkra gereğince pazarlık usulü ile eski işletmecisine tekrar kiralananan orman parklarında, geçici 1 inci maddenin ikinci fıkrasının yapı ve tesislerin işletmeciliğinin üçüncü kişi veya kuruluşlara kiraya verilmesi halinde, kiraya verenlerden verilen kira bedel farkının %50'sinin idare tarafından tahsil edileceğine dair hükmü uygulanmaz. "hükmünü içermektedir.

Halihazırda orman parkı olarak isimlendirilen sahalar mevcut yönetmeliğın 10. maddesi uyarınca 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu hükümleri esas alınmak suretiyle kapalı teklif usulü ile ihale edilecektir. Sözleşme tarihinden itibaren 3 yıl ve sözleşmenin bitimine 6 ay kala ihale edilen yerler devre konu olamayacaktır.

Aynı yönetmeliğın mevcut dava ile iptale konu geçici maddesinin 1. fıkrası ile daha önceden sözleşme imzalayanların(ne şekilde ihale edildiği fark etmeksizin) istemeleri halinde pazarlık usulü yöntemi ile işletmecilik hakkı elde ettikleri yerleri yeniden kiralayabilecekleri belirtilmiştir. Bu kural Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 10. maddesinde düzenlenen eşitlik ilkesini ihlal ettiği gibi söz konusu düzenlemenin yasal bir dayanağı da yoktur. Söz konusu madde hükmü yönetmeliğın yürürlük tarihinden önce sözleşme imzalayanların pazarlık usulü ile yeniden işletmeciliğinin sağlanmak suretiyle korunmasını gerektiren bir düzenleme içerdiğinden eşitlik ilkesine aykırıdır. Kaldı ki bu hususta bir yasa maddesi de yoktur. Yönetmelikler yasaların uygulanmasını gösterir idari düzenleyici işlemlerdir. Düzenleyici işlemlerle bireyler arasında eşitliği bozan, bir kısım bireyler açısından farklılıklar doğuran normlar koymak, Anayasasında hukuk devleti prensibini benimseyen bir idareden beklenemez.

Dava konusu yönetmeliğın geçici 2. Maddesinin 1. fıkra hükmü yukarıda belirtildiği şekliyle hukuka aykırı olduğundan birinci fıkra hükmüne bağlı düzenleme içeren 2. fıkranın da bir anlamının kalmadığı bu anlamda 1. fıkra hükmü ile birlikte hukuka aykırı olduğü ve iptali gerektiği açıktır. Kaldı ki 2. fıkra hükmü de kendi içinde eşitliği bozucu hükümler içermektedir. Kapalı teklif usulü ihale ile işletmeciliği

kiralanan orman parklarında işletmecisi tarafından geçici 1. madde kapsamında 3. kişilere kiraya verilmesi halinde, kiraya verenlerden verilen kira bedel farkının %50'sinin idare tarafından tahsil edileceğine dair hükmü uygulanmaması da, önceden işletmecilik hakkı kazanmış olan işletmecileri kayırıcı mahiyettedir. Gerek yönetmeliğin dayanağı yasa maddelerinde gerekse genel hukuk ilkelerinde eski işletmeciler lehine bu şekilde eşitliği bozucu kayırıcı kurallar konulabileceğine yönelik bir kural bulunmamaktadır.

Hukuken olması gereken, işletmeciliği eskiye dayalı sözleşmesi devam eden işletmecilerin, işletmecilik sözleşme süreleri bitmesine müteakip yeni yönetmelik hükümlerine tabi olmaları, yeniden işletmecilik yapmak istemeleri halinde yürürlükte olan yeni yönetmelik hükümlerinin kendilerine uygulanmasıdır.

24-28.05.2022 tarih 31849 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren dava konusu yönetmeliğin Geçici 3. maddesi hukuka ve mevzuata uygun değildir. Şöyle ki:

Dava konusu yönetmeliğin **“Tekrar kiralanan yerlerde sözleşme devri”** başlıklı geçici 3. Maddesi “(1) 2886 sayılı Kanuna göre kapalı teklif usulü ile işletmeciliği kiralanan ve geçici 2 nci madde gereğince eski işletmecisine tekrar kiralanan orman parklarının sözleşmelerinin devrinde 10 uncu maddenin birinci fıkrasının (c) bendinin sözleşme tarihinden itibaren üç yıl bitmeden devir edilemeyeceğine dair hükmü uygulanmaz.” Hükmünü içermektedir.

Halihazırda orman parkı olarak isimlendirilen sahalar mevcut yönetmeliğin 10. maddesi uyarınca 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu hükümleri esas alınmak suretiyle kapalı teklif usulü ile ihale edilecektir. Sözleşme tarihinden itibaren 3 yıl ve sözleşmenin bitimine 6 ay kala ihale edilen yerler devre konu olamayacaktır.

İptali istenilen yönetmeliğin geçici 3. maddesi ile, geçici 2 nci madde gereğince eski işletmecisine tekrar kiralanan orman parklarının sözleşmelerinin devrinde yönetmeliğin 10. maddesinde belirtilen 3 yıl geçmeden devredilemeyeceği kuralının uygulanmayacağı, düzenlenmiştir. İşletmecisine tekrar kiralanan orman parklarının işletmecilerine, sözleşme tarihinden itibaren 3 yıl geçmeden bu yerlerin devir edilemeyeceği kuralının neden uygulanmayacağını anlamak mümkün değildir. Kişilere özgü düzenleme yapıldığı izlenimi veren bu düzenlemenin de eşitlik ilkesine aykırı

olduğu, hukuk devleti ilkesini benimsemiş bir sistemde kabul görmeyeceği, idare hukuku ilke ve kurallarına aykırılık taşıdığı muhakkaktır. Dolaysısı ile iptale konu dava konusu yönetmeliğin “**Tekrar kiralanan yerlerde sözleşme devri**” başlıklı geçici 3. maddesi hukuka aykırı olup iptali gerekmektedir.

25-28.05.2022 tarih 31849 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren dava konusu yönetmeliğin Geçici 5. maddesinin “...orman parkı..” olarak adlandırılır ibaresi hukuka ve mevzuata uygun değildir. Şöyle ki:

Dava konusu yönetmeliğin “**Mevcut mesire yerlerinin orman parkı olarak adlandırılması**” başlıklı geçici 5. Maddesi “(1) Bu Yönetmeliğin yürürlüğe girdiği tarihten önce, A tipi, B tipi, C tipi mesire yerleri ile şehir veya kent ormanı olarak isimlendirilen D tipi mesire yerleri, hiçbir işleme tabi tutulmaksızın tipine göre konaklamalı veya konaklamasız orman parkı olarak adlandırılır.” Hükmünü içermektedir.

Dava dilekçesinin yukarıda belirtilen 14. ve 15. kısımlarında **Ormanların doğal bir ekosistem, parkların ise insanlar tarafından yapılan yapay çeşitli tesisler ve yerler olduğu, orman ve parkı aynı düzlem içinde kullanmanın söz konusu kavramların içerikleriyle ve fonksiyonlarıyla bağdaşmadığı ortaya konulmuştur.**

Mevcut dava dilekçesinin 11. kısmında metni verilen gerek Orman Genel Müdürlüğü Teşkilat Ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanunun ilgili maddelerinde gerekse yönetmeliğin dayanağı olan 6831 sayılı Orman Kanununda orman parkı ifadesi ve tanımlaması bulunmamaktadır. Bilakis yönetmeliğin orman parkı olarak ifade ettiği yerler orman mesire yeri olarak adlandırılmıştır. Bu anlamda dilekçemizin 14. ve 15. kısımlarında ifade edildiği üzere iptale konu yönetmeliğin yürürlükten kaldırdığı mesire yerleri yönetmeliğinde, iptale konu yönetmelikte orman parkları olarak belirtilen sahalar, mesire alanları olarak yasaya uygun bir tanımlama bulmuşken, mevcut değişiklikle bu tanımlamadan vazgeçilmesinin açıklanabilir bir sebebi yoktur. Yasalara uygun şekilde konaklamalı ve konaklamasız mesire yeri tanımlaması yapılarak düzenlemeye gidilmesinin yasal tanıma uygun olacağı kanaatindeyiz. Bu nedenle dava konusu yönetmeliğin Geçici 5. maddesinin “...orman parkı..” ibaresinin hukuka mevzuata uygun olmadığı ve iptaline karar verilmesi gerekmektedir.

V- YÜRÜTMENİN DURDURULMASI İSTEMİ:

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 125. maddesinde "İdarenin her türlü eylem ve işlemlerine karşı yargı yolu açıktır ...İdari işlemin uygulanması halinde telafisi güç veya imkansız zararların doğması ve idari işlemin açıkça hukuka aykırı olması şartlarının birlikte gerçekleşmesi durumunda gerekçe gösterilerek yürütmenin durdurulmasına karar verilebilir...." hükmüne yer verilmiştir.

2577 sayılı İdari Yargılama Usul Kanunu'nun 27. maddesinde "2. (Değişik: 2/7/2012-6352/57 md.) Danıştay veya idari mahkemeler, idari işlemin uygulanması halinde telafisi güç veya imkânsız zararların doğması ve idari işlemin açıkça hukuka aykırı olması şartlarının birlikte gerçekleşmesi durumunda, davalı idarenin savunması alındıktan veya savunma süresi geçtikten sonra gerekçe göstererek yürütmenin durdurulmasına karar verebilirler. Uygulanmakla etkisi tükenecek olan idari işlemlerin yürütülmesi, savunma alındıktan sonra yeniden karar verilmek üzere, idarenin savunması alınmaksızın da durdurulabilir. " hükmü yer almıştır.

İş bu dava konusu yönetmelik ile orman alanları Turizmi Teşvik Kanunu anlamında kullanıma açılmaktadır. Orman ekosistemi ve faunasının, ekolojik dengenin tamamen bozulmasına ve tahribatına sebep olacak bu düzenlemelerin iptali gerekmektedir.

Değişikliklerin uygulanması durumunda orman parkı olarak ifade edilen alanlarının tahribatı ve yoğunluklu yapılaşma ve kullanıma açılmakta olup koruma ilkelerine aykırı şekilde kullanımı gündeme gelmektedir.

Bu sebeple Yönetmelik değişikliği kapsamında gerçekleştirilecek faaliyetlerle geri dönülemez, telafisi mümkün olmayan zararlar, oluşacaktır. Sonuç olarak ve kanaatimizce, davalı idarenin savunması beklenmeden, maddi ve hukuki şartlar gerçekleşmiş olduğundan, gecikmeksizin ve davalı idarenin savunması alınmadan yürütmenin durdurulmasına karar verilmesi gerekmektedir.

HUKUKİ NEDENLER : T.C. Anayasası, Orman kanunu, Turizmi Teşvik Kanunu, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu, 1136 sayılı Avukatlık Kanunu, ve ilgili tüm yasal mevzuat.

DELİLLER : Yasal mevzuat ve gerekli her türlü kanıt.

SONUÇ ve İSTEM : Yukarıda açıklanan ve tetkik esnasında da saptanacak nedenlerle;

1- Dava konusu yönetmeliğin 6. maddesinin 5. fıkrası ve 18. maddesi hükümleri, 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu'nun (18/7/221 günlü 7334 sayılı yasanın 6. maddesiyle eklenen) 8 inci maddesi ve değişik EK- 5 inci(7334 sayılı yasanın 16. maddesiyle değiştirilen) maddesi ile paralel düzenlemeler içerdiiği, bu maddeler ve yönetmelik hükümleri ile ormanlık alanların bir bölümünün Turizmi Teşvik Kanunu kapsamında düzenlemeye tabi tutulduğu, **söz konusu alanların Turizmi Teşvik kanunu kapsamında düzenlemeye tabi tutulmasının orman faunası ve niteliğine getirebileceği sakıncalar açık olduğundan bu sakıncaların belirlenmesi için BİLİRKİŞİ İNCELEMESİ yaptırılmasını,**

2-2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu'nun (18/7/221 günlü 7334 sayılı yasanın 6. maddesiyle eklenen) 8 inci maddesinde belirtilen “..6831 sayılı Orman Kanununa göre orman sayılan yerlerden;

“(2) a) Sağlık turizmine yönelik fizik tedavi tesisi veya rehabilitasyon merkezi tesislerini kapsayan konaklamalı tesisler yapılabilmesi için iklimsel ve çevresel zorunluluk bulunan,

b) Termal turizmine yönelik jeotermal kaynakları bulunan,

c) Kış turizmi kapsamında uygun yapı ve tesislerin yapılabileceği yeterli pist uzunluğunu ve gerekli rakımı sağlayan,

d) Eko-turizm kapsamında yer alan yayla turizmi, kırsal turizm ve benzeri turizm türlerine yönelik tesislerin yer alabileceği çevresel ve sosyal anlamda imkan sağlayan,

e) Golf turizmine yönelik olarak uygun iklim yapısı ve topografik özellikler dikkate alınarak uluslararası standartlara uygun tesisler gerçekleştirilmesine imkan sağlayan,

f) Kıyıların coğrafi ve fiziksel yapısı nedeniyle kumsallardan, doğal manzaradan, çevresel zenginlikten, biyolojik çeşitlilikten yararlanma bakımından alt yapı ve üst yapı tesisi konusunda kolaylık sağlayan,

g) Kruvaziyer ve yat gibi deniz turizmine yönelik olarak kıyıdan başka bir yerde gerçekleştirilmesi mümkün olmayan,

h) Uluslararası yarışmaların yapılabileceği turizm amaçlı spor tesisleri yapılabilmesi için uygun iklim yapısı veya coğrafi özellikler sağlayan,

yerler de Tarım ve Orman Bakanlığınca, bu fıkrada belirtilen usulle Bakanlığa tahsis edilir.(2)

Bu Kanuna göre tahsis edilecek orman sayılan yerlerde;

a) Turizme tahsis edilecek alan, il genelindeki toplam orman sayılan yerlerin binde 5'ini geçemez.

b) Yapılaşmaya esas inşaat hakkı, emsal (E) 0.30'u geçemez.

c) Turizm yatırımı için tahsis edilen orman alanının üç katı kadar alanın ağaçlandırma bedeli ve ağaçlandırılan bu alanın üç yıllık bakım bedeli, yatırımcı tarafından Orman Genel Müdürlüğü hesabına, doğrudan belirtilen ağaçlandırma ve bakım işlerinde kullanılmak şartıyla gelir olarak kaydedilir ve kaydedilen tutar karşılığı ödenek öngörülür. Belirtilen bedelin yatırılmadığının tespiti halinde, yatırımcıya turizm yatırımı veya işletmesi belgesi verilmez." Hükmü ile

2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanununun 18/07/221 günlü 7334 sayılı yasanın 16. maddesiyle değiştirilen değişik EK- 5 inci maddesinde belirtilen

"Ormanlık alanlar üzerinde bulunan ve 6831 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca Orman Genel Müdürlüğü sabit kıymetlerine alınan tesislerden konaklama amaçlı kullanılması mümkün olanlar ile kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri ile turizm merkezleri içinde ve bu bölge ile merkezlerin dışında olmakla birlikte denize kıyısı olan ilçelerde, içerisinde her tür ve kapasitede konaklama tesisi bulunan mesire yerlerini tahsis etmeye, gelirleri Orman Genel Müdürlüğüne ait olmak üzere Bakanlık yetkilidir. Bu madde kapsamında kalan yerlerin Bakanlığa tahsisi ile Bakanlık tarafından yatırımcılara tahsis edilmesinde 8 inci madde hükümleri uygulanır. Bu yerlerde lüks çadır, çadır ve karavan alanı yapılması amacıyla ilgili mevzuatı uyarınca Orman Genel Müdürlüğü tarafından da kiralama yapılabilir." Hükmünün

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın "Ormanların korunması ve geliştirilmesi" başlıklı 169. maddesine aykırı olduğu göz önüne alınarak ve söz konusu yasa maddelerinin iptalleri için **Anayasa Mahkemesine gönderilmesine karar verilmesini**, Anayasa Mahkemesi kararı gelinceye kadar mevcut davanın yürütmenin durdurulması kararı verilerek bekletici mesele yapılmasını,

3- Davalı idare tarafından hazırlanıp 28.05.2022 tarih 31849 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren "**ORMAN PARKLARI YÖNETMELİĞİ**" nin

1- Yönetmeliğin adında bulunan "Orman Parkları.." ibareli kısmı,

2- 3/1-e-ı-i-, 4., 5., 6., 7., 8.,9., 10., 11., 12., 13.,14., 15., 16.,17.,18.,geçici 1., geçici 2., geçici

3. ve geçici 4. maddelerinde geçen "orman parkları" ibarelerinin,

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığı

Sayı: E-41870694-641.04-
27300

Ankara 02/09 / 2022

3- 5. maddesinin 2. fıkrası ile düzenlenen “.....işletmecisine yaptırılır” ibaresi, 3. fıkrası ile düzenlenen “.....revize edilmesinde onay işlemi bölge müdürlüklerince gerçekleştirilir.” İbaresini ve 5. fıkrasının,

4- 6. maddesinin 5. fıkrasının,

5- 8. maddesinin 2. fıkrasında belirtilen “....başka maksatlara tahsis edilebilir” ibaresinin,

6- 11. maddesinin 2. fıkrasının 3. cümlesinde geçen “...şartnameye ve sözleşmeye aykırı bir durumla karşılaşılması halinde...” ibareli kısmının,

7- 18. maddesinin,

8- Geçici 2. maddesinin,

9- Geçici 3. maddesinin,

10- Geçici 5. maddesinde geçen “..orman parkı...” İbaresinin

iptali ile yargılama sonuçlanıp hüküm kesinleşinceye kadar **yürütmenin durdurulmasına**, yargılama gideri ve avukatlık ücretinin davalıya yükletilmesine karar verilmesini vekil edenim adına arz ve talep ederim.

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığı

Vekili

Eki _____: Vekaletname örneği

Yetki Belgesi örneği

28.05.2022 tarih 31849 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren Orman Parkları Yönetmeliği